

Media Markt

CD-ajánló

Media Markt

Hangulatfestészet

A Djabe együttes új lemeze *Slices of Life (Életképek)* címmel jelent meg. Előző lemezükhöz képest, mely a gitáros Égerházi Attila édesapjának, a debreceni festőművésznek állított emléket, az új album vizszozatérés a Djabe eredeti és egyedi zenei világához, szerkezetéhez – mely valóban életképekhez, hangulatok zenei megfestéséhez áll legközelebb.

Amikor első lemezüket a Magyar Rádió dzsessz-zenei szerkesztőjének ajánlottam, azzal tért ki előle, hogy ez nem elég dzsesszes. Immár semmi ilyen kifogása nem lehet, hiszen a korai, világzenei hangzásból kiindulva kiforrott, egyedi dzsesszmuzsikát játszanak. A műfaj számtalan iránya, a lágyabbtól a fúziós dzsessz-rockig megjelenik, akár egy kompozíción belül is, de anélkül, hogy eklektikussá válna. Mindezek között az egységet egy jó értelemben vett könnyen fogyaszthatóság, dallamgazdagság képezi.

A korábbiakhoz képest Sipos András afro-latin hangzása kissé háttérbe szorult, keletesebb feladatokat kapott, hazánk egyik legkiválóbb basszusgitárosa Barabás Tamás és a precíz ütős, Banai Szilárd ritmus-szekciója viszont karakteresebb szerephez jutott, akár csak a fúvós szekció, melyet Kovács Ferenc és a fiatal angol tehetség, Ben Castle neve fémjelez. Érdekes zárómomentum a Barabás által hangszerelt rövidke vonósnygyes.

A megszólalás elsőrangú, a világvonalba illő, audiofil élmény. A hangzás összetettebb a korábbiaknál, olykor szimfonikus hatásokat is idéz. A zenészek kiváló technikai tudása hangszeres és műszaki felszereltséggel is párosul. A lemez igazi erénye, hogy vájt fülűk és csak kikapcsolódni vágyók egyaránt fogyaszthatják.

Héty

Tv-szem

A foci hava

Miről is lehetne írni most, mint a néhány napja ránk köszöntött foci-vb-ról, meg arról, hogy ezt a négy hetet négyévenként, a csillagjegyekhez hasonlóan, lehetne akár a „foci havának” nevezni! Mert ilyenkor bebizonyosodik, hogy bár felemelő az olimpia, az eszméje, a részvétel fontossága, a világbékehez való hozzájárulása, a nemzetek egymásra találásának segítése, a labdarúgás hozza lázba leginkább az Föld lakóit. Ez akkor is így van, ha mi, válogatottunk távolléte miatt, csak semleges szemlélői leszünk a történéseknek, de ahogy halad előre a sorozat, annál inkább összejövnünk családostól vagy haveri körben a hagyományos, illetve legkorszerűbb képernyők előtt, és lassanként családtagokká válnak a labdabűvölők...

Puskásékat még nem láttuk, mert a televíziózás akkor csak

kísérleti laboratóriumokban létezett, de a hatvanas évektől „szobátársaink” lettek a világ legjobbjai. Ebben volt szomorúság és öröm egyaránt. Hiszen 1962-ben, Chilében Tichy gólja szabályos volt a csehszlovákok ellen, de 1966-ban Angliában mi, '54 után újra megvertük a brazilokat – viszont utána jöttek a szovjetek. És láttuk a csoda hollandok vereségét 1974-ben az NSZK ellenében, tisztas helytállásunkat a későbbi világbajnok argentinok ellen Argentínában, a tízgólos meccsünket Spanyolországban Salvador ellen, és megtudhattuk, hogy tulajdonképpen ki is az a Maradona? Csak a hat gólt, amelyet Mezey csapata kapott a „testvérektől”, csak azt tudnánk feledni! De félre emlékezés! Itt a foci! Itt a világbajnokság!

(erjel)

Filmlevél

A Christopher Lambert-kód

Nem tudom, miben reménykedik az a filmforgalmazó, aki a foci-vb-nyitányára időzíti egy középkori gyilkos thriller premierjét. Talán abban bízik, hogy az előre kódolt bukást a szerencsétlen körülményekre lehet majd kenni. Talán. Ilyenkor a lepatanóra kell futni, a családi fészekből elüldözött asszonyoknak kell vetíteni könnyed romantikus vígjátékokat, amikben a férfiaknak nincs sörszaguk, nem tekintik a tévé távkapcsolóját saját férfiasságuk kiterjesztésének, és nem üvöltönek artikulatlanul, ha a labda úgy pattan (vagy nem úgy pattan) ahogy szeretnék. (Jó filmcímek ilyenkor a mozikban: „Mr. Igazi megtalálása”, „A szerelem bűvöletében”, „A három koszorúslány”. Rossz filmcímek a mozikban: „Vérfüdő a stadionban”, „A háború démona”, „A harag napja”.)

Nos, akárhogy is, akármilyen is, itt *A harag napja*, a Magyarországon, állami támogatással forgatott produkció, ami csak a film sajtósai szerint nemzetközi szuperprodukció, valójában egy erősen B kategóriás mozi a másod- és harmadvirágzása között pangó Christopher Lamberttel,

aki már a *Hegylakó 8*-ba sem kellene. Lambert egyébként az a sztár, aki talán a leggyorsabban a legnagyobbat zuhant – a *Hegylakó* világsikere óta egyre rosszabb és rosszabb filmekben játszik, s megkockáztatom, hogy itt a zuhanás vége: ez a film tőlünk nyugatra nem is igen kerül a mozikba, rögtön a hipermarketek háromeurós akciós DVD-pultján és a kölcsönzők polcain debütál.

A Lambert játszotta Mendoza a XVI. századi Spanyolországban titokzatos gyilkosságok után nyomoz egy csapnivaló forgatókönyv szerint, a neveltségességig suta párbeszédbe bonyolódva. A holtakba metszett betűk valami nagy, sötéten misztikus titkot rejtő kódot sejtetnek, de aztán csak az unalom marad. Ennél még a foci is jobb.

Umberto Eco jut megint eszembe; ha a nyár másik nagy pukkanását, *A Da Vinci-kódot* úgy jellemeztük, hogy itt van Eco *Foucault-ingója* lelki szegényeknek, hát akkor most itt *A rózsza neve* lelki szegényeknek. De vannak-e egyáltalán ennyire lelki szegények?

Petromán László

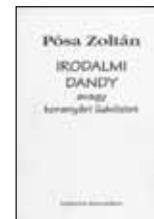
A harag napja (Day of Wrath) – angol–magyar–spanyol thriller, 2005 – írta és rendezte: Adrian Rudomin – operatőr: Lajos Tamás – jelmez: Szakács Györgyi – látványtervező: Ágh Márton – főszereplők: Christopher Lambert, Blanca Marsillach, Oroszlán Szonja, John Rado, Viorel Paunescu, Thiel Benjamin, Bicskey Lukács

Polcra való

Pósa Zoltán:
Irodalmi dandy

(Széphalom Könyvműhely)

A Debrecenből elszármazott szerző – immáron hetedik – kötete, az *Irodalmi dandy avagy koranyári üdvözet* ismét egyetlen nap története. Mint az előző könyvecske (a *Különleges szakasz*), ez is Pósa személyes élményeinek és a „Nagy Generáció”

nemzedéki életérzésének a lenyomata. A kisregény hőse frissen végzett, az elkötelezettséget kerülő bölcsészértelmisségi, aki a hetvenes évek elején, a vidéki Magyarországon keresi a helyét. Olvasótáborát vállal,

majd – egy nap s egy félresikerült éjszaka után – otthagyja. Közben irodalomról, pedagógiáról, s pesze a nőkről fejt ki sajátos nézeteit, szó-rakoztatóan könnyed stílusban.